

DECYZJE

DECYZJA WYKONAWCZA KOMISJI

z dnia 19 grudnia 2012 r.

na mocy dyrektywy 95/46/WE Parlamentu Europejskiego i Rady, w sprawie odpowiedniej ochrony danych osobowych w Nowej Zelandii

(notyfikowana jako dokument nr C(2012) 9557)

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

(2013/65/UE)

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając dyrektywę 95/46/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 24 października 1995 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w zakresie przetwarzania danych osobowych i swobodnego przepływu tych danych⁽¹⁾, w szczególności jej art. 25 ust. 6,

po konsultacji z Europejskim Inspektorem Ochrony Danych,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Na mocy dyrektywy 95/46/WE państwa członkowskie są zobowiązane zagwarantować, że przekazanie danych osobowych do państwa trzeciego może się odbyć jedynie wtedy, gdy dany kraj trzeci zapewni odpowiedni poziom ochrony i gdy przed przekazaniem dopełni się wymogów zawartych w przepisach państw członkowskich wdrażających pozostałe przepisy wspomnianej dyrektywy.
- (2) Komisja może stwierdzić, że państwo trzecie gwarantuje odpowiedni poziom ochrony. W takim przypadku dane osobowe można przekazywać z państw członkowskich bez konieczności zapewnienia dodatkowych gwarancji.
- (3) Na mocy dyrektywy 95/46/WE poziom ochrony danych osobowych powinien być oceniany w świetle wszystkich okoliczności dotyczących operacji przekazania danych lub zbioru takich operacji, ze szczególnym uwzględnieniem pewnych szczególnych czynników mających znaczenie przy przekazywaniu.
- (4) Uwzględniając różne podejście do ochrony danych w krajach trzecich, należy ocenić, czy ochrona danych jest odpowiednia, natomiast wszelkie decyzje na podstawie dyrektywy 95/46/WE należy podejmować i wprowadzać w życie w sposób, który nie stanowi arbitralnej lub nieuzasadnionej dyskryminacji państw trzecich ani ich nierównego traktowania w podobnych przypad-

kach, ani też nie stanowi ukrytej bariery dla handlu, przy uwzględnieniu obecnych zobowiązań międzynarodowych Unii Europejskiej.

- (5) Nowa Zelandia jest dawną kolonią brytyjską. W 1907 r. stała się niezależnym dominium, jednak do 1947 r. nie zerwała z Wielką Brytanią formalnie więzów konstytucyjnych. Nowa Zelandia jest państwem unitarnym bez konstytucji pisanej w tradycyjnym sensie szczególnie umocowanej ustawy zasadniczej. Obowiązującym ustrojem politycznym jest monarchia konstytucyjna z demokracją parlamentarną i systemem rządów ukształtowanym na wzór modelu westminsterskiego, a głową państwa jest królowa Nowej Zelandii.
- (6) Nowa Zelandia funkcjonuje w myśl zasady suwerenności parlamentu. Zwyczajowo obowiązuje jednak zbiór aktów prawnych o szczególnym konstytucyjnym znaczeniu, które uznaje się za „akty wyższego rzędu”. Oznacza to, że stanowią one część systemu konstytucyjnego, wpływając na praktykę rządową i stanowienie prawa. Ponadto w razie zmiany lub uchylecia tych aktów prawnych oczekuje się ponadpartyjnego konsensusu. Do ochrony danych odnosi się kilka z tych aktów: Karta praw (*Bill of Rights Act*) z dnia 28 sierpnia 1990 r. (*Public Act* nr 109 z 1990 r.), ustawa o prawach człowieka (*Human Rights Act*) z dnia 10 sierpnia 1993 r. (*Public Act* nr 82 z 1993 r.) oraz ustawa o prywatności (*Privacy Act*) z dnia 17 maja 1993 r. (*Public Act* nr 28 z 1993 r.). Konstytucyjne znaczenie tych aktów odzwierciedla fakt, że należy je zwyczajowo uwzględniać w toku opracowywania lub przedkładania nowych aktów prawnych.
- (7) Normy prawne ochrony danych osobowych w Nowej Zelandii są określone głównie w ustawie o prywatności zmienionej ustawą zmieniającą o prywatności (informacje transgraniczne) z dnia 7 września 2010 r. (*Public Act* nr 113 z 2010 r.). Akt ten został uchwalony przed dyrektywą 95/46/WE i nie ogranicza się do zautomatyzowanego przetwarzania danych lub danych uporządkowanych w zbiorze danych, ale dotyczy wszystkich danych osobowych w dowolnej postaci lub formie. Obejmuje cały sektor publiczny i prywatny, przewidując kilka konkretnych wyjątków dotyczących interesu publicznego, których można się spodziewać w społeczeństwie demokratycznym.

⁽¹⁾ Dz.U. L 281 z 23.11.1995, s. 31.

- (8) W Nowej Zelandii istnieje szereg ram prawnych regulujących kwestię ochrony prywatności w kontekście polityki, zasad i właściwości organów, do których należy kierować skargi. Niektóre z nich są określone na mocy ustawy, podczas gdy inne przez samorządne podmioty w danym sektorze, w tym w odniesieniu do regulacji mediów, marketingu bezpośredniego, wysyłania niezamówionych wiadomości elektronicznych, badań rynkowych, zdrowia i niepełnosprawności, bankowości, ubezpieczeń i oszczędności.
- (9) Oprócz ustawodawstwa uchwalanego przez parlament Nowej Zelandii, obowiązuje również obszerny zbiór przepisów prawa zwyczajowego (*common law*), które wywodzi się z angielskiego prawa zwyczajowego, obejmujący zasady prawa zwyczajowego i przepisy dotyczące ochrony danych. Jedną z podstawowych zasad prawa zwyczajowego jest zasada, że godność jednostki stanowi nadrzędną wartość prawną. Niniejsza zasada prawa zwyczajowego jest zasadniczo głównym elementem systemu wydawania rozstrzygnięć sądowych w Nowej Zelandii. Orzecznictwo Nowej Zelandii opierające się na prawie zwyczajowym uwzględnia szereg innych aspektów dotyczących prywatności, w tym naruszenia prywatności, naruszenia zasady poufności i kwestii incydentalnej ochrony danych w przypadku między innymi zniesławienia, zakłócania porządku, nękania, oszczerstwa, zaniedbania.
- (10) Normy prawne dotyczące ochrony danych obowiązujące w Nowej Zelandii obejmują wszystkie podstawowe zasady konieczne do zapewnienia odpowiedniego poziomu ochrony osób fizycznych, określają jednak również wyjątki i ograniczenia w celu ochrony ważnych interesów publicznych. Te normy prawne i wyjątki w zakresie ochrony danych odzwierciedlają zasady ustanowione dyrektywą 95/46/WE.
- (11) Stosowanie prawnych norm ochrony danych zapewnione jest przez administracyjne i sądowe środki prawne i przez niezależny nadzór prowadzony przez właściwy organ nadzoru, tj. komisarza ds. ochrony prywatności wyposażonego w rodzaj kompetencji, który został określony w art. 28 dyrektywy 95/46/WE, i działającego w sposób niezależny. Ponadto każda zainteresowana strona uprawniona jest do wystąpienia do sądu o odszkodowanie za szkodę poniesioną w wyniku bezprawnego przetwarzania jej danych osobowych.
- (12) Należy zatem uznać, że Nowa Zelandia zapewnia odpowiedni poziom ochrony danych osobowych określony w dyrektywie 95/46/WE.
- (13) Niniejsza decyzja powinna dotyczyć odpowiedniego poziomu ochrony zapewnianej przez Nową Zelandię w celu spełnienia wymogów określonych w art. 25 ust. 1 dyrektywy 95/46/WE. Nie powinna ona mieć wpływu na inne warunki lub ograniczenia wdrażające inne przepisy dyrektywy, dotyczące przetwarzania danych osobowych w państwach członkowskich.
- (14) Do celów zachowania przejrzystości i zagwarantowania zdolności właściwych organów w państwach członkowskich do zapewnienia osobom fizycznym ochrony w zakresie przetwarzania ich danych osobowych konieczne jest określenie wyjątkowych okoliczności, w których uzasadnione może być zawieszenie przepływu określonych danych, niezależnie od uznania poziomu ochrony za odpowiedni.
- (15) Grupa robocza ds. ochrony osób fizycznych w zakresie przetwarzania danych osobowych ustanowiona na mocy art. 29 dyrektywy 95/46/WE wydała pozytywną opinię dotyczącą odpowiedniego poziomu ochrony w odniesieniu do danych osobowych w Nowej Zelandii⁽¹⁾, uwzględnioną w trakcie przygotowania niniejszej decyzji wykonawczej.
- (16) Środki przewidziane w niniejszej decyzji są zgodne z opinią komitetu ustanowionego na mocy art. 31 ust. 1 dyrektywy 95/46/WE,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

1. Do celów art. 25 ust. 2 dyrektywy 95/46/WE Nową Zelandię uznaje się za państwo zapewniające odpowiedni poziom ochrony danych osobowych przekazywanych z Unii.
2. W załączniku do niniejszej decyzji określa się właściwy organ nadzorczy do celów stosowania norm prawnych dotyczących ochrony danych w Nowej Zelandii.

Artykuł 2

1. Bez uszczerbku dla swoich kompetencji do podejmowania działań zmierzających do zagwarantowania zgodności z przepisami krajowymi przyjętymi zgodnie z przepisami innymi niż zawarte w art. 25 dyrektywy 95/46/WE, właściwe organy w państwach członkowskich mogą wykorzystać swoje kompetencje i zawiesić przepływ danych do odbiorców w Nowej Zelandii w celu ochrony osób fizycznych przy przetwarzaniu ich danych osobowych, w następujących przypadkach:
 - a) właściwy organ w Nowej Zelandii ustalił, że odbiorca narusza obowiązujące normy ochrony; lub
 - b) istnieje znaczące prawdopodobieństwo, że normy ochrony są naruszane; istnieją uzasadnione podstawy, aby domniemywać, iż właściwy organ w Nowej Zelandii nie podejmuje lub nie podejmuje właściwych kroków w odpowiednim czasie, zmierzających do rozstrzygnięcia danej sprawy; dalsze przekazywanie danych mogłoby narazić osoby, których dotyczą dane, na ryzyko poważnej szkody, a właściwe organy w państwie członkowskim podjęły odpowiednie w tych okolicznościach czynności w celu dostarczenia stronie odpowiedzialnej za przetwarzanie, mającej siedzibę w Nowej Zelandii, powiadomienia o powyższym oraz umożliwienia jej udzielenia odpowiedzi.
2. Zawieszenie przepływu danych ustaje z chwilą, gdy zagwarantowane zostanie przestrzeganie norm ochrony, a właściwy organ w zainteresowanym państwie członkowskim zostanie o tym powiadomiony.

Artykuł 3

1. Państwa członkowskie bezzwłocznie zawiadamiają Komisję o przyjęciu środków na podstawie art. 2.

⁽¹⁾ Opinia 11/2011 z dnia 4 kwietnia 2011 r. w sprawie stopnia ochrony danych osobowych w Nowej Zelandii. Dostępna na stronie internetowej: http://ec.europa.eu/justice/data-protection/article-29/documentation/opinion-recommendation/files/2011/wp182_pl.pdf

2. Państwa członkowskie oraz Komisja powiadamiają się wzajemnie o przypadkach, gdy działania podmiotów odpowiedzialnych za zapewnianie zgodności z normami ochrony w Nowej Zelandii nie gwarantują takiej zgodności.

3. W przypadku gdy informacje zebrane na mocy art. 2 ust. 1 i na mocy ust. 1 i 2 niniejszego artykułu potwierdzają, że dowolny podmiot odpowiedzialny za zapewnienie zgodności z normami ochrony w Nowej Zelandii nie pełni skutecznie swojej roli, Komisja powiadamia o tym właściwy organ Nowej Zelandii i, w razie potrzeby, przedstawia projekt środków zgodnie z procedurą określoną w art. 31 ust. 2 dyrektywy 95/46/WE w celu uchylenia lub zawieszenia niniejszej decyzji lub ograniczenia jej zakresu stosowania.

Artykuł 4

Komisja monitoruje wprowadzanie w życie niniejszej decyzji i przekazuje wszelkie stosowne ustalenia komitetowi ustanowionemu na mocy art. 31 dyrektywy 95/46/WE, w tym także wszelkie dowody, które mogłyby podważać założenie przyjęte w art. 1 niniejszej decyzji, że ochrona danych w Nowej Zelandii

jest odpowiednia w rozumieniu art. 25 dyrektywy 95/46/WE, oraz które mogą wykazywać, że niniejsza decyzja jest wykonywana w sposób dyskryminacyjny.

Artykuł 5

Państwa członkowskie podejmują wszelkie niezbędne środki w celu zastosowania się do niniejszej decyzji do dnia 20 marca 2013 r.

Artykuł 6

Niniejsza decyzja skierowana jest do państw członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 19 grudnia 2012 r.

W imieniu Komisji

Viviane REDING

Wiceprzewodniczący

ZAŁĄCZNIK

Właściwy organ nadzorczy, o którym mowa w art. 1 ust. 2 niniejszej decyzji:

Privacy Commissioner
Te Mana Matapono Matatapu

Level 4
109-111 Featherston Street
Wellington 6143
Nowa Zelandia

Tel. +64-4-474 7590
E-mail: enquiries@privacy.org.nz
Adres strony internetowej: <http://privacy.org.nz/>
